

[Jørgen Jensen.]

er peget på her, for at forhindre, at man meto-
disk blokerer for ansættelser i stillinger, hvor
man skulle og burde ansætte nogle.

Med hensyn til spørgsmålet om, at vægring
ved at tage overarbejde skulle kunne pådømmes
ved arbejdsretten, mener vi fortsat, at det bur-
de være sådan, at det var en frivillig ting, og at
det også burde være muligt både for den en-
kelte og for en organisation, en klub, at nægte
overarbejde, hvis man kunne bevise grundene
til det.

Bolvig (RV):

Man er meget traditionel her i folketinget.
Nu ser vi tydeligt, at rollerne er byttet om. Vi
har lige haft to forslag, ét fra det konservative
folkeparti og ét fra en række partier, og da
gik f. eks. socialistisk folkeparti kraftigt imod.
Nu har vi et forslag til bekæmpelse af arbejds-
løsheden fra socialistisk folkeparti, og så går
venstre, konservative og fremskridtspartiet
imod.

Jeg kan helt tilslutte mig det, der står i be-
mærkningerne til forslaget om, at det er på-
krævet, at ingen muligheder for at bringe de
ubeskæftigede i arbejde lades uforsøgte, og jeg
er ikke i tvivl om, at hvis et sådant forslag kan
gennemføres, ville det medvirke til at bringe
arbejdsløse i arbejde. Derfor vil vi fra det ra-
dikale venstres side naturligvis se med velvilje
på dette forslag, selv om vi klart erkender, at
der vil være en lang række problemer for er-
hvervslivet, men disse problemer må naturlig-
vis løses. Kan vi løse dem, så er det måske en
af de veje, vi bør betræde. Vi må erkende, at
det har været en succes hos det offentlige, og
derfor skulle der vel også være muligheder for,
at det kunne blive en succes inden for det pri-
vate erhvervsliv.

Jeg synes, det er interessant at se, at socia-
listisk folkeparti ved fremsættelsen af dette for-
slag ikke er nervøs for at gribe ind i organisa-
tionernes såkaldte frie forhandlingsrettigheder.
Der kan jeg være enig med socialistisk folke-
parti. Vi står vel netop i en situation her i Dan-
mark, hvor det er nødvendigt, at vi fra folke-
tingets og regeringens side ikke frit lader de
forskellige organisationer forhandle uden hen-
syn til helheden, og det er denne helhed, vi er
sat til at varetage. Jeg ser derfor netop denne
nye holdning fra socialistisk folkeparti som no-
get overordentlig positivt, som jeg tror det ra-
dikale venstre ikke er ene om at bemærke.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om vi ikke,
samtidig med at vi vurderer overarbejdsmulig-
hederne, også kan prøve at vurdere, hvad et
forbud mod akkordarbejde vil bevirke. Jeg har
sagt før i debatten, at akkordarbejde er en
ting, som virker nedslidende på de mange men-
nesker, som er udsat for akkordræset, om ikke
et forbud mod akkordarbejde dels vil fremkal-
de bedre trivselsmuligheder på den enkelte ar-
bejdsplads, dels vil spare samfundet for en lang
række sociale udgifter og bringe mange i ar-
bejde.

Honoré (KrF):

Også jeg vil melde mig blandt dem, der lyk-
ønsker SF med denne nye arbejdsmarkedspoli-
tik, hvor SF ud fra et højere hensyn end hen-
synet til arbejdsmarkedets parter egne frie for-
handlinger mener det berettiget for lovgivnings-
magten at pålægge arbejdsmarkedets parter
visse begrænsninger i deres forhandlingsrettig-
heder.

Det er et meget løfterigt initiativ, rent prin-
cipielt i hvert fald, SF er fremkommet med
her. For det kan jo ikke være SFs mening, når
de skriver, at de anser arbejdsløshedssituatio-
nen for så alvorlig og ekstraordinær, at dette
forslag til folketingsbeslutning – der er et ind-
greb – må anses for berettiget, at det alene er
dette forslag, SF kan forestille sig berettiget.
Der må være en lang række andre forslag, der
i lige så høj grad kan bekæmpe arbejdsløs-
heden. I det øjeblik foranstaltninger kan redu-
cere arbejdsløsheden, måske med tusind eller
et par tusinde inden for den private sektor, så
må det åbenbart, hvis vi skal følge filosofien
bag SFs forslag, være berettiget, at folketinget
griber ind og trækker en løsning, havde jeg nær
sagt, ned over organisationerne.

Til lykke til SF med denne nye politik, som
vi mener må få store konsekvenser fremover.

Også kristeligt folkeparti er tilhænger af en
begrænsning af overarbejde, hvis man derigen-
nem kan få flere i arbejde. I augustforliget ind-
gik, at man skulle reducere overarbejdet i den
offentlige sektor. Dette er man jo allerede godt
i gang med, og nu vil SF altså også gøre det
i den private sektor. Det er muligt, at vi skal
have et lovgivningsinitiativ på dette område,
men der er ingen tvivl om, at SFs forslag er
alt for vidtgående. Det er jo ikke sikkert, at
man f. eks. i mindre virksomheder i korte pe-
rioder, hvor man har ekstra meget at bestille,
er i stand til at effektuere ordrerne ved at tage